

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 5 października 1993 r.

w sprawie określenia zakresu i form oraz trybu udzielania kobietom w ciąży oraz wychowującym dziecko pomocy w zakresie opieki socjalnej i prawnej.

Na podstawie art. 2 ust. 4 i art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. Nr 17, poz. 78) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Kobieta w ciąży lub wychowująca dziecko, a w razie jej śmierci inna osoba wychowująca jej dziecko, zwana dalej „osobą uprawnioną”, spełniająca kryterium dochodowe określone w art. 4 ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 1993 r. Nr 13, poz. 60), zwanej dalej „ustawą”, ma prawo do świadczeń pieniężnych i świadczeń w naturze określonych w rozporządzeniu.

2. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, przysługują w okresie od 4 miesiąca ciąży do 6 miesiąca życia dziecka albo przez miesiąc w razie urodzenia dziecka martwego lub zgonu dziecka.

3. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, przysługują niezależnie od pomocy udzielonej zgodnie z przepisami ustawy.

§ 2. 1. Osobie uprawnionej przysługują zasiłki pieniężne wypłacane miesięcznie w wysokości:

- 1) 28% przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 28 ust. 1 ustawy,
- 2) 15% przeciętnego wynagrodzenia na każde dziecko urodzone podczas ostatniego porodu.

2. Osoba uprawniona ma również prawo do jednorazowego zasiłku w wysokości 28% przeciętnego wynagrodzenia na zakup wyprawki niemowlęcej dla każdego urodzonego dziecka.

§ 3. Osobie uprawnionej przysługuje zwrot 100% wydatków poniesionych w związku z ciążą, porodem i położeniem na leczenie w publicznych zakładach opieki zdrowotnej oraz na leki przepisane przez lekarza posiadającego specjalizację w dziedzinie położnictwa i ginekologii, zgodnie z przepisami o zasadach odpłatności za leki i artykuły sanitarne.

§ 4. 1. Osobie uprawnionej wychowującej dziecko, do czasu osiągnięcia przez nie pełnoletności, niezależnie od wysokości dochodu, przysługuje nieodpłatnie poradnictwo rodzinne, psychologiczne, prawne i pedagogiczne w placówkach oświatowych oraz służby zdrowia. Poradnictwo to udzielane jest niezależnie od pracy socjalnej, o której mowa w art. 23 ustawy.

2. Osoba uprawniona może ubiegać się o przyjęcie do domu pomocy społecznej na zasadach określonych w ustawie.

§ 5. 1. Świadczenia, o których mowa w § 1 ust. 1, oraz zwrot wydatków, o których mowa w § 3, przyznaje ośrodek pomocy społecznej w trybie przewidzianym w ustawie.

2. Koszty udzielonej pomocy osobie uprawnionej ponosi budżet państwa w ramach zadań administracji rządowej,

powierzonych gminom na podstawie porozumienia w trybie art. 8 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (Dz. U. Nr 16, poz. 95, Nr 32, poz. 191, Nr 34, poz. 199, Nr 43, poz. 253 i Nr 89, poz. 518, z 1991 r. Nr 4, poz. 18 i Nr 110, poz. 473, z 1992 r. Nr 85, poz. 428 i Nr 100, poz. 499 oraz z 1993 r. Nr 17, poz. 78).

§ 6. Wojewoda może udzielić wsparcia finansowego organizacjom społecznym, Kościołowi Katolickiemu, innym

kościółom i związkom wyznaniowym, udzielającym pomocy osobie uprawnionej, po uprzednim przeprowadzeniu oceny poziomu świadczonych usług.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 2 listopada 1993 r.

Prezes Rady Ministrów: *H. Suchocka*